

En Fugl
Synger
Et Sted

NINA SVEISTRUP CLAUSEN
synger lieder af
THOMAS CLAUSEN

Jeg tørster aldrig efter Vin ...

Jeg tørster aldrig efter Vin,
 men dine Læber,
 endskønt den Drik de skænker mig
 er den, der dræber.

Jeg ejer i min Sjel en Sum
 af mørke Magter.
 Jeg er en Slave af et Sind,
 som jeg foragter.

Imellem os staar som en Mur
 en anden Kvinde.
 Det hedder aldrig mere Ven. —
 Det hedder Fjende.

Jeg kommer aldrig mere nær
 din Læbes Lykke.
 Men jeg vil sende dig hver Nat
 mit Legems Skygge.

Og den skal kredse om dit Sind
 med stærke Sanser.
 Og du skal være viljeløs,
 som Fnug, der danser.

Og jeg vil lade Hadet gro
 dybt i mit Hjerte.
 Og aldrig skal en Taare mer
 mit Øje smerte.

— — —
 Jeg elsker dig saa dybt, at jeg
 til Tider tænker:
 Gud give, at vi begge laa
 i Dødens Lænker.

Vi skulde sove Mund mod Mund
 i Gravens Celle,
 saa ubekymrede, som Børn,
 om Livets Vælde.

Vi skulde sove som berust
 af mørke Magter.
 Vi skulde sove fra et Liv,
 som vi foragter.

Jeg længes saa usigeligt
 mod dine Læber,
 endskønt den Drik, de skænker mig,
 er den, der dræber.

I Never Thirst for Wine

I never thirst for wine but for your lips! Even
though they kill me!

Another woman is between us; I hate her. At
night I'll come to you like a shadow. - Better if
only we were already dead - and together!

Som en Døende

Som en Døende,
der aabner sin bristefærdige Mund
mod en Skaal med livsgylden Vin —
aabner jeg min Mund mod dig —
bristefærdig af Sang —
o, underfulde Høst!

Drømmen, 1940

Like Someone Dying

Like someone dying I open my mouth to you,
O, wonderful Fall - bursting with song.

Morgen

Træt til Døden lægger jeg min Pande mod Morgenens
en Fugl synger et Sted.
I denne blaa Morgen elsker jeg Døden!
Du skulde komme nu,
mens jeg kan tage imod dig,
Livets Fugl!

Elskovs Rose, 1934

Morning

A bird is singing somewhere. Tired to the bone
- O, this morning, I love death.
You should come now, Bird of Life.

Ingen at elske

Ingen at elske,
som giver i Nat
mig sin glødende Mund!
Længslen maa rase,
som Stormen, og dø,
som en herreløs Hund.

Lever her intet —
kun Maane og Skygger
og svajende Stammer —
end ikke Anelsen
kun af et Hjerte,
som hemmeligt flammer?

Strækker jeg Hænderne frem,
kan i Mørket usynligt jeg møde
den, som forskyldte,
at alle Dage
og Nætter er døde!

fra Drømmen, 1940

Nobody to Love

Nobody to love tonight, my heart is
flaming; I try to reach for the one,
who spoiled my days and nights.

Til en visse Blomst

Dit violette Bløsterblad er falmet.
Saa grum er Døden mod din skønne Farve.
I Skyer har jeg set den samme Farve
forvandle sig til hede Purpurdrømme.
I Silke har jeg set den hektisk briste.

Din grønne Katafalk er mørk og klæbrig.
Sørgmodig sanser jeg din Død i Aftnen.
I Morges dufted du af Sol og Sødme.
Jeg skar dig med min Kniv, og bar dig ind.
Jeg fæsted dig paa Silken ved mit Hjerte.
Nu stinker allerede du af Graven.

Saa grum er Døden mod din korte Dag.

Livets Hjerte, 1943

To a Withered Flower

Your violet leave is pale. I cut you in the
morning, and carried you close to my heart.
Now you already smell of Death.

Folkevisе

Kæreste, var du en Stjerne,
da var du mig mere nær.
Jeg kunde se dig hver Aften
over min Haves Træer.

Men du er blot ingen Stjerne,
og du har mig slet ikke kær.
Og Skyerne flakker saa mørke
mod Høstmaanens hvide Skær.

Og Stjernerne stirrer saa kolde
fra Himlens talløse Hær.
Ak, ingen kan vide min Længsel,
og hvem mit Hjerte har kær.

Ak, var jeg blot selv en Stjerne
over min Haves Træer,
jeg fandt dig maaske, hvor du færdes —
fjernt fra min Længsel her.

Elskovs Rose, 1934

Folk Song

If you were a star, you'd be closer to
me. But you're not, and I long for
you. If I were a star, maybe I'd find
you.

Det var i Dag ...

Det var i Dag, jeg mødte dig paa Vejen.
Det var i Dag, mit Liv blev til en Drøm.
Jeg husker ikke, hvad vi talte om.
Jeg mindes kun, at du imod mig kom.
Det var i Dag, jeg mødte dig paa Vejen.

Der gives intet Liv, der gives Drøm. —
Det var en Drøm, jeg mødte dig paa Vejen.
Jeg husker ikke, hvad vi talte om.
Jeg mindes kun, at du imod mig kom.
Der gives intet Liv, der gives Drøm. —

Lænken 1932

It was today

It was today I met you in the street. I
only remember we met. We get no life,
only dream.

Ingen maa det vide

O, du store Maane,
store, gule Maane,
skin for mig, som gaar i Natten,
store, gule Maane!

O, I klare Stjerner,
klare, hvide Stjerner,
bed for mig, som gaar i Natten,
klare, hvide Stjerner!

O, I Blomster kære,
alle Blomster kære,
spred for mig jer Duft i Natten,
alle Blomster kære!

Til min Ven jeg iler.
Ingen maa det vide.
Ham jeg møde skal i Natten.
Ingen maa det vide.

Drømmen, 1940

Nobody must know

O, moon, stars and flowers, help
me find my lover! I'm hurrying
to meet him in the night. Nobody
must know!

Lænken

Der staar en ensom Hund hver Nat og vaager
Om Halsen slynger sig en gylden Lænke.
Dens Øjne spejder gennem Rummets Taager.
Bag sorte Skove ser den Maanen sænke
sit hvide Sølv i Nattens mørke Haar.
— Og Lænken er den samme, som i Gaar.

Den ryster rasende sin stride Manke,
til gyldne Gnister flyger fra dens Haar.
Den sanser kun den ene, stærke Tanke,
at Lænken er den samme, som i Gaar,
og at den aldrig Landevejen naar.
— Og Lænken er den samme, som i Gaar.

Hver Nat den slider i den samme Lænke,
til Lænken bløder af dens tunge Blod;
men aldrig Smerten kan dens Hoved sænke,
og aldrig Natten saa den mangle Mod.
Dens Øjne gløder, som to aabne Saar.
— Og Lænken er den samme, som i Gaar.

Lænken 1932, uddrag af digtet

The Chain

Every night a lonely dog is awake,
struggling to break free, never succeed-
ing. And the chain is always the same as
yesterday.

Fugle-cha-cha-cha

Fugle ja
cha cha cha
fugl ja
på øen ja
cha cha cha.

Drosler mest i haverne
solsort stær og spurve
også andre
mere mærkelige dyr
cha cha cha.
på min ø.

Horsegøgen kender vi
solur på en fælle
men hvad med vibe
ryle stillids
og fasan
cha cha cha?
Der er fugle nævnt
som ugle natravn og
den lille lærke
cha cha cha
ørnen er der
ind imellem
med sit næb
cha cha cha.

De sku se en vinterdag
poppel fuld
af silkehaler
cha
og en dompap
og en spætte
og en vindig
skade
cha cha cha.

Jo
og der er flere
mange flere fugle
på min ø
cha cha.
Sikken rigdom
sikken bog med farver i
hvis de alle skulle
med
cha.
Sikket kor af stemmer
farver næb og dun
og klør og flyvning.
Tænk på måge, terner--

Se seks svaner over
Højdevangens skole.

Tænk engang!
Cha cha cha.

Amagerdigte, 1965

Birds-cha-cha-cha

The island of my
childhood was full of
birds, the snipe, the
lark, the eagle...
What a richness! Just
imagine!

Evigheden

Fjerne søndage
hvor vi blot åbnede havedøren
og plantede os selv
som blomster over plænen
i piletræs-solen.

”Niels har det godt”,
sagde vi.
Eller:
”Jørgen kommer hjem til Påske”.
Lyden af en liggestol,
der blev slået ud.

Senere var der te
(en hvid tehætte
med blå mønster
som i porcelænet)
og dugen blafrede
hvor metalklemmerne ikke
kunne sidde.

Den grundigere læsning
af søndagsavisen.
Så blev den lagt
under tepotten
for ikke at spredes.

Min far så måske op
og kunne bekræfte
(med en svag nikken)
kronikkens konklusion:
Evigheden er her og nu.

Amagerdigte, 1965

Eternity

Remote Sundays in the
garden with family. Small talk,
tea, reading of the newspaper.
The feature article is concluding:
Eternity is here and now.

Den sidste Gæst

I mit Hjertes Café, hvor alting kan ske,
og hvor ingenting varer ved,
hændte det en slog sig ned engang
og fandt et blivende Sted,
da lo de, alle de farende Folk:
"Nu har vi set det med."

Og en betalte med sælsomme Ord,
der laa i min graadige Haand
som skinnende Perler, trukket paa Snor
af ukendt Ungdom og Aand.

En anden lagde en fremmed Sorg
saa tungt, saa tungt mod mit Bryst,
en tredje pusted den leende bort
og bragte mig lykkelig Trøst.

Men han der fandt sig et blivende Sted
ejede slet ingen Ord
og ingen at dele sin Tavshed med -
han sad ved det nederste Bord,

og jeg saa ham først, da de andre drog bort,
og jeg saa ham vist aldrig før -
han rejste sig roligt og stængte haardt
Caféens vidaabne Dør.

Og det brændte af Sorg i min bankende Blod
ved at lytte til Vejenes Sus,
men den Tanke var underlig ny og god:
at nogen sov i mit Hus.

I mit Hjertes Café, hvor alting kan ske,
blev hver lille rød Lampet
slukket og glemt som den gyldne Gråd
hver farende Sjæl har grædt.

Og alt det voldte den sidste Gæst,
hans Sjæl var som brændende Sne,
og han tændte et Lys i mit Hjertes Café,
ingen farende Folk får at se.

Blinkende Lygter, 1947

The Last Guest

The café of my heart has had many guests, who all gave me something special.
The last guest closed the café - but lit a new light in my heart.

Sommernat

Nu har en Halvmåne atter tændt,
sin kølige Brand over lyse Nætter,
mens skyerne står, som når Festen er endt,
og den lyse Kjole har mørke Pletter.
Aandeløst hviler det blå Firmament
i Drømme som ingen gætter.

Da kan det hænde man blændet og blind
glemmer at nogen venter derhjemme,
driver afsted med den vigende Vind,
følger en kær og kaldende Stemme,
og Hjertet blir let som det unge Sind,
der baade kan elske og glemme.

Men i den kølige Dæmring der staar
som en lysende Stribe langs Himmelranden
og spinder os Kærtegn om Skulder og Haar,
mens Dagen og Natten kysser hinanden
- da vaagner vi bange og ser, at vi gaar
med Mindernes Krans om Panden.

Blinkende Lygter, 1947

Summer Night

In the summer night the party can make
us forget those at home - and abandon
ourselves. But at dawn we remember - and
become frightened.

Hengivelse

Stilheden over en badestrand
når mennesker har forladt den
og solen gløder i himlens rand,
som havde en gud besat den -

Skønheden over en barndoms egne,
der ikke tror sig betragtet,
og giver sig hen til nattens regn,
henrykt og upåagtet.

Den stilhed, den skønhed ejer vi
som et hemmeligt tegn over panden,
hvergang vi løser vort hjerte fri
og glemmer at se på hinanden.

Sind, 1956

Abandon

A deserted beach has its own beauty
in the sunset. We have it too, when
we're free - and forget to look at
each other.

En dag i December

Nu drejer en brændende Klode
om Solens blaatindrende Kugle,
og Vinternatsmørket sænker sig tæt
med Stjerner som Taarer et Væsen har grædt,
hvis Sorg ingen Stjerner kan skjule.

Og han der staar uden for Kloden
og drejer den rundt med sin Finger -
hans Ansigt er koldt som den tændrende Sne,
og det er et Ansigt de aldrig skal se,
som Tvivlen gav stækkede Vingler.

Men vi der er smaabitte Kloder
af om og begrænset Viden
skal lukke os trygt om en jordisk Tro,
mens den, det higer mod Stjernernes Ro,
gaar vild mellem Rummet og Tiden.

Blinkende Lygter, 1947

A Day in December

The planet is turning in the winter night.
Those who don't believe shall never see the
One who is turning it. Believe in the intimate
things - and not in the stars, or you'll get lost!

Mod Hæld

Når mit dagværk er til ende,
og jeg intet har at rette
i det mønster, der er mit,
vil jeg slippe det af hænde,
lytte indad i min stilhed
efter fjerne råb, og lette
ekko som af barneskridt.

Da er alt andet faldet
som en opløst regn i rummet,
som en tyngde fra mit sind -
og alene, upåkaldet,
stiger gråd og løber latter,
som er borte og forstummet,
ad mit hjerte ud og ind.

Urets lodder er nu nede,
og mit dagværk er til ende,
jeg vil slippe bog og pen -
for det mørkner allerede,
året hælder, jeg er ene
med en sandhed, jeg skal kende
som en drøm, der går igen

I det mønster, der er mit:
ekko som af barneskridt --

Sind, 1956

On the Decline

When the day is waning and
my work is done, I let go and let
my thoughts flow through my
loneliness. Echoes of little feet.

Sind

Skinner solen alt for længe
på den lyse badestrand,
må jeg længes efter sneens
uberørte vinterland.

Elsker du mig for bestandigt,
må jeg føle hjertets trang
til at tænke på en anden,
som jeg elskede engang.

Vokser lykken som en perle,
uden lyde, dag for dag,
må jeg underligt og trofast
elske mine nederlag.

Sind, 1956

Mood

When summer is intense, I
long for the winter. When you
love me too much, I think
about old lovers.

Kærlighedens skygge

Jeg nynner i nat en vemodig sang
til hende, min elskede elsked engang,
og som er i hans væsen og væren.
Hende, han søger i træk ved min
mund,
i øjnenes glans og i nætternes blund,
for hendes er magten og æren.

Ligner jeg hende et flygtigt minut,
blir min elskedes stemme bevæget og
brudt,
og han tror på sin ensomme lykke -
Men samler jeg bange mit hjertes
værn,
blir han nådeløst fremmed og kold
og fjern,
som vor kærligheds flakkende skygge.

Blir jeg træt, er det hende, han tænker
på,
og sover jeg, føler han mørket slå
mod ruden som frostramte grene.
Græder jeg, husker han hendes gråd,
og en blid, ung sorg, der gør kinden
våd,
men øjnene klare og rene.

Evigt ung, som en død eller tabt
blir i natten en drøm om en kvinde
skabt,
og han elsker at drømme om hende.
Kun når vi mødes i dæmringens skær,
føler han hende så trøstende nær,
som var vi den samme kvinde.

Jeg nynner i nat en vemodig sang
til hende, min elskede elsked engang,
og som er i hans væsen og væren -
min blegnende skygge, der lyser så sart
som stjernen, der slukkes af regnen
snart:
hendes er magten og æren.

Sind, 1956

Shadow of Love

Tonight I hum a sad song - to the
woman, my darling once loved.

Only when I look like her, can he
really love me. For hers is the power
and the honor!

Requiescat

Tread lightly, she is near
Under the snow,
Speak gently, she can hear
The daisies grow.

All her bright golden hair
Tarnished with rust,
She that was young and fair
Fallen to dust.

Lily-like, white as snow,
She hardly knew
She was a woman, so
Sweetly she grew.

Coffin-board, heavy stone,
Lie on her breast,
I vex my heart alone
She is at rest.

Peace, Peace, she cannot hear
Lyre or sonnet,
All my life's buried here,
Heap earth upon it.

The True Knowledge

Thou knowest all; I seek in vain
What lands to till or sow with seed -
The land is black with briar and weed,
Nor cares for falling tears or rain.

Thou knowest all; I sit and wait
With blinded eyes and hands that fail,
Till the last lifting of the veil
And the first opening of the gate.

Thou knowest all; I cannot see.
I trust I shall not live in vain,
I know that we shall meet again
In some divine eternity.

Impression du Voyage

The sea was sapphire coloured, and the sky
 Burned like a heated opal through the air;
 We hoisted sail; the wind was blowing fair
For the blue lands that to the eastward lie.
From the steep prow I marked with quickening eye
 Zakynthos, every olive grove and creek,
 Ithaca's cliff, Lycaon's snowy peak,
And all the flower-strewn hills of Arcady.
The flapping of the sail against the mast,
 The ripple of the water on the side,
 The ripple of girls' laughter at the stern,
The only sounds —when 'gan the west to burn,
 And a red sun upon the seas to ride,
 I stood upon the soil of Greece at last!

Wasted Days

A fair slim boy not made for this world's pain,
With hair of gold thick clustering round his ears,
And longing eyes half veiled by foolish tears
Like bluest water seen through mists of rain:
Pale cheeks whereon no kiss hath left its stain,
Red under-lip drawn for fear of Love,
And white throat whiter than the breast of dove -
Alas! alas! if all should be in vain.

Corn-fields behind, and reapers all a-row
In wearist labour toiling wearily,
To no sweet sound of laughter or of lute.
And careless of the crimson sunset glow,
The boy still dreams: nor knows that night is night,
And in the night-time no man gathers fruit.

Bachianas Brasileiras no 5 - Ária (Cantilena)

Sent bliver en sky langsomt rosenfarvet og gennemsigtig i
himmelrummet, drømmende og smuk.

Blidt stiger månen op i det uendelige,
beundrende aftenen ligesom en jomfru,
der gør sig klar og smukkeserer sig drømmende,
med længsler fra sin sjæl om at blive smuk.
Skriger til himlen og jorden; hele naturen!
Fuglene stopper med at synge
Havet reflekterer sin rigdom.
Månens blide lys vækker den længsel som ler og græder.

Sent bliver en sky langsomt rosenfarvet og gennemsigtig i
himmelrummet, drømmende og smuk.

*Originalt komponeret for sopran og 8 celli i 1938
af Heitor Villa-Lobos (1887-1959)
Tekst af Ruth Valadares Corrêa (1904-1963)
brasiliansk digter. Oversat af Vini Iuel*

The Composers Notes

Dansk version forefindes på www.thomasclausen.com

About the music and the songs on En Fugl Synger et Sted (: A bird is singing somewhere)

In 2007-2008 I composed the 4 Oscar Wilde songs from this CD. The first one of them, Requiescat, (Let her rest), is a song about grief on a cemetery. The poem hit me, since my ex-wife and the mother of my children, took her own life the year before - in 2006. The other Wilde poems struck me with their incredibly beautiful and sonorous language. These songs were the first ones in a row of songs and lieder, composed directly to my oldest daughter, Nina, who at this time was studying to become a singer.

In 2010 I read Klaus Rifbjerg's Amager Digte (Poems from Amager). From this came two songs: Fugle cha-cha-cha, about the birds on the island, and Evigheden (Eternity), a loving memory of the distant Sundays in the garden with the family.

In the song about the birds I allowed myself to improvise freely in the piano introduction before the singing. Other than that there's only a bit of improvisation on this CD in two of the Lütken songs: Jeg tørster Aldrig efter Vin (My Thirst is Never for Wine) and Folkevisen (Folk Song).

The remaining songs of the album are from the years 2016 -2018. Songs to the poems of Tove Ditlevsen (1917-1976) and Hulda Lütken (1896-1946).

Tove Ditlevsen's poems are so thoroughly musical that the music literally is writing itself. In the last song, Kærlighedens Skygge, (The Shadow of Love) I've included a couple of variations like an improvisation on the song in order to utilize Nina's coloratura soprano.

Hulda Lütken's poems are passionate, personal and beautiful, but sadly today almost forgotten. So I try to make up for that. The songs appear in the order they're composed. The first one, Jeg tørster Aldrig efter Vin (My Thirst is Never for Wine) is an almost ecstatic love song. The title of this CD is a quote from the song Morgen (Morning).

A warm thank to Nina for our collaboration through the years about all the songs. For our common pleasure in reading good poetry and in the human voice as an expression.

Together we love the song.

Thomas Clausen

Søsum, 10. november 2021

Nina Sveistrup Clausen

Dansk version forefindes på www.ninaclausen.com

Nina Sveistrup is a Danish coloratura soprano, graduate of the Soloist Class as well as Bachelor and Master from the Danish National Academy of Music in Odense with a focus on contemporary music. She has furthermore received private lessons in italian singing techniques in Berlin and at the Bel Canto Vocal Studio in London.

In 2020 Nina sang Queen of the Night in Mozart's *The Magic Flute* at the Royal Danish Opera. She received honorary awards the same year from both Wilhelm Hansen Foundation and Kammersanger H. Bruusgårds Legat. 2020 was also the year in which Nina had her German opera debut, performing the role of Dhia/una Geisha in the opera *Iris* by Mascagni alongside the Berliner Operngruppe in Konzerthaus Berlin.

In march of 2016 Nina received an award from the Danish Arts Foundation for her lead in the Reumert nominated and recently written *DUST* by Sew Flunk Fury Wit & Helsingør Theatre. Since 2016 Nina has worked professionally as a singer in Japan, Korea, Germany, Italy, England, Iceland, Greece, Estonia, Norway, Sweden and Denmark. In 2018 Nina took the stage at The Royal Danish Opera jumping in as the lead Sidi in the opera *Lulu* by Kuhlau.

In 2015 Nina had her opera debut as Jano in the opera *Jenúfa* by Janacek performed at the Danish National Opera in Aarhus. Furthermore Nina was a finalist in the Fulham Opera Verdi Prize in London of that year. Even before completing her studies, she was headhunted by Den Fynske Opera to take on four different supporting acts in the World Premiere of *Elleve Minutter* by Dyrst.

Thomas Clausen

Dansk version forefindes på www.thomasclausen.com

According to Gyldendals The Great Danish Encyclopedia:
“A Danish jazz pianist and composer, influenced by jazz and contemporary european scored music, who has been an integral part of the european jazz scene since the beginning of the 1980s. He is greatly appreciated for his work both as a solo pianist, as trio ensemble leader

and for his work accompanying prominent American musicians. As a composer for big ensembles, he has created works that suggest Alban Berg as a big inspiration.“

TC has received several awards. Among them the Danish Arts Foundation’s lifelong Honorary Grant.

TC has released several publications in his own name, such as the trio records “Rain” (1980), “She Touched me” (1988), “My Favorite Things” (2003) and “Back2Basics” (2021), the duo record “Even Closer” with Palle Mikkelborg, “Spanish Blue” with TC Sextet (2009), “Dreamland” with Carlos Malta (2017), “Til en Ven” -music composed to poems by Tove Ditlevsen with Cecilia Heick (2019).

Since 1978 TC has lead different orchestras with members including leading danish musicians NHØP, Mads Vinding, Alex Riel, Jesper Lundgaard, Thomas Fonnesbæk, Karsten Bagge and international musicians such as som Gary Burton, Billy Hart, Chuck Israels, Leia Freire, Teco Cardoso & Carlos Malta.

He has written compositions for the Danish Radio Big Band, for symphony orchestras, and choirs, he has written chamber music, three short HC Andersen operas, lieder and piano music and concertino for Recorder & Strings for Michala Petri and Lapplands Chamber Orchestra (2014) (the CD “Nordic Sound”)

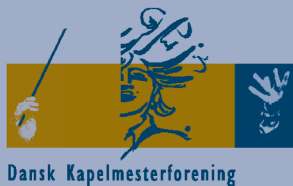
Tak til...

Særlig tak til organist Søren Johannsen og Christians Kirke, Christianshavn, for at huse vore optagelser, og til Vini Iuel for hjælp med den portugisiske tekst og oversættelse.

Også tak til venner og familie for moralsk opbakning.

Lydteknik og mixning - Sebastian Eskildsen
Grafisk design og artwork - Helle Svestrup Clausen
Fotos - Natascha Thiara Rydvald

Med støtte fra:

DACOCID 906

HULDA LÜTKEN

1. Jeg tørster aldrig efter vin	4:06
2. Som en døende	1:23
3. Morgen	1:52
4. Ingen at elske	1:05
5. Til en visnen blomst	1:05
6. Folkeviser	2:17
7. Det var i dag	1:21
8. Ingen må det vide	1:17
9. Lænken	2:46

KLAUS RIFBERG

10. Fugle cha-cha-cha	2:57
11. Evigheden	2:53

Nina Sveistrup Clausen - soprano
Thomas Clausen - piano / composer

TOVE DITLEVSEN

12. Den sidste gæst	4:12
13. Sommernat	2:19
14. Hengivelse	2:26
15. En dag i december	2:02
16. Mod hæld	3:11
17. Sind	1:57
18. Kærlighedens skygge	3:50

OSCAR WILDE

19. Requiescat	2:07
20. The true knowledge	2:08
21. Impression de voyage	2:32
22. Wasted days	2:54

RUTH V. CORRÊA /HEITOR VILLA-LOBOS

23. Bachianas Brasileiras no 5	6:16

Total time 60:21

LC07075

Recorded by Sebastian Eskildsen at
Christians Kirke, Christianshavn,
Denmark. October 2020.

©Danacord 2022 www.danacord.dk